

רע"פ 84/16 - יאסר בישר נ' מדינת ישראל

פלילי - חוק העונשין - עבירות תעבורה

פלילי - שיקולי ענישה

var MareMakom = "רעפ 84/16 - יאסר בישר נ' מדינת ישראל, תק-על 2016(1), 5443(02/02/2016)";

{;p.IDHidden{display:none

בבית המשפט העליון

רע"פ 84/16

כבוד השופט ח' מלצר
יאסר בישר

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המחוזי בחיפה (כב' השופטת ר' בש) מתאריך
18.11.2015 ב-עפ"ת 438708-15

עו"ד ראפת אסדי

בשם המבקש:

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ב-עפ"ת 4387-08-15 (כב' השופטת ר' בש) מתאריך 18.11.2015, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בחיפה (כב' השופט ג' קרזבום) ב-תת"ע 1171-09-14 מתאריך 21.06.2015.

אציג, בתמצית, את הנתונים הרלבנטיים להכרעה.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שישה חודשים, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה) ועבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל-1970.

3. בתאריך 21.06.2015, לאחר התפתחותיות דיוניות שאין מקום לפרטן כאן – בית המשפט לתעבורה הנכבד גזר את דינו של המבקש לעונשים הבאים: קנס בסך 1,500 ש"ח, פסילת רישיון נהיגה למשך 5 חודשים בפועל, ופסילה מלקבל רישיון נהיגה למשך ארבעה חודשים על תנאי לתקופה של 3 שנים בתנאי שלא יעבור את העבירות בהן הורשע, או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה, או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

4. בתאריך 18.11.2015, בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבקש על חומרת העונש שנגזר עליו וקבע כי אין מקום להתערב בעונש הפסילה בפועל שהושת על המבקש. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי עונש הפסילה שהושת על המבקש איננו חמור כלל ועיקר בהינתן העבירות בהן הורשע ועברו התעבורתי, וכי לא נמצאה כל עילה להתערב בו. בית המשפט המחוזי קבע עוד כי המבקש יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט, עד לתאריך 15.12.2015.

5. בבקשה שלפני המבקש טוען כי עניינו מעורר תחושת חוסר צדק המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי". לשיטת המבקש, בית המשפט השלום הנכבד השית עליו עונש בלתי מידתי, אשר חורג לחומרה ממה שהולם את חומרת העבירות בהן הורשע. המבקש טוען כי בעניינו ראוי היה להימנע מהטלת עונש הכולל פסילה בפועל, בשים לב לכך שהמבקש אכן הוציא לבסוף רישיון נהיגה, וכן בהתחשב בנסיבותיו האישיות, ובכללן העובדה שהוא זקוק לרישיון נהיגה לצורך עבודתו. המבקש מפנה עוד לפסיקה בערכאות דיוניות, ממנה הוא מבקש ללמוד על רף ענישה נמוך יותר בנסיבות דומות. המבקש מדגיש במיוחד תיק מסוים, בו, לטענתו, נאשם בעל נסיבות חמורות יותר נדון באותה ערכאה לעונש שאיננו כולל פסילה בפועל (תת"ע 1455-12-14 מתאריך 26.10.2015 (להלן: התיק האחר)). לבסוף, המבקש טוען כי בית המשפט לתעבורה הנכבד לא גזר את הדין בהתאם למתווה הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה – להידחות. להלן יובאו בקצרה נימוקי למסקנה זו.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי", בסוגיה שכבר נידונה והוכרעה בשתי ערכאות, תתקבל אך במקרים חריגים, בהם עולה שאלה משפטית כבדת משקל בעלת השלכות רחבות היקף, אשר חורגת מעניינם של הצדדים, או כאשר קיים חשש לעיוות דין חמור, או אי צדק של ממש שנגרם למבקש (ראו, למשל: רע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015)). יתרה מכך, נפסק כי טענה כנגד חומרת העונש איננה מצדיקה כשלעצמה מתן רשות ערעור, אלא במקרים של סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, במקרים דומים (עיינו: רע"פ 3830/15 בוזגלו נ' מדינת ישראל (08.07.2015); רע"פ 5658/15 סמירנוב נ' מדינת ישראל (24.08.2015); רע"פ 5775/15 וייצמן נ' מדינת ישראל (03.09.2015)).

8. בבקשה שלפני – המבקש חוזר בעיקרם של דברים על הודעת הערעור שהגיש בשעתו לבית המשפט המחוזי הנכבד, בשינויים קלים בלבד. לפיכך, הבקשה דנן איננה עומדת באמות המידה הנ"ל, ודי בטעם זה כדי לדחותה.

9. מעבר לנדרש, אף לגופם של דברים דינה של הבקשה – להידחות. כל טענותיו של המבקש לעניין חומרת העונש שנגזר עליו נשקלו היטב בידי בית המשפט המחוזי הנכבד ולא מצאתי עילה להתערב בפסק דינו. המבקש נהג ברכבו למרות שרישיונו לא היה בתוקף במשך תקופה ממושכת של כשמונה שנים. נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף במשך תקופה שכזו יש בה חומרה רבה (השוו: רע"פ 6735/06 מורדוב נ' מדינת ישראל (27.08.2006)). זאת ועוד, המבקש צבר לחובתו 49 הרשעות בעבירות תעבורה שונות, כולל כאלו שאינן מוגדרות כ"עבירות טכניות". התנהלותו של המבקש מלמדת איפוא על זלזול בשלטון החוק וסיכון הנהגים האחרים בכביש (עיינו: רע"פ 2423/12 כהן נ' מדינת ישראל (07.05.2012)).

מן העבר השני, בית המשפט לתעבורה הנכבד התחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש, ובכלל זאת נתן דעתו לכך שהמבקש מתפרנס מנהיגותו ולכך שבסופו של דבר אכן חידש את רישיון הנהיגה שלו (ראו: גזר הדין, בעמ' 8). בנסיבות אלו, העונש שהושת על המבקש איננו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת באופן המצדיק דיון בו ב"גלגול שלישי".

10. זאת ועוד, חרף העובדה שבית משפט לתעבורה הנכבד אכן לא גזר את הדין לפי המתווה שנקבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, הרי שאין הדבר מצדיק, לעת הזו ובנסיבות העניין דיון בעניינו של המבקש ב"גלגול שלישי" (עיינו גם: תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה – תיקונים שונים), תשע"ו-2015, בעמ' 7 ובסעיף 6(ב) לתזכיר המוצע, בגדרו מוצע לקבוע כי ב"עבירות קלות", וביניהן: עבירות לפי פקודת התעבורה או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, ובית

המשפט לא גזר עונש מאסר, לא תחול חובת ההנמקה הקבועה בתיקון 113 לחוק העונשין). יתר על כן, נקבע כבר בפסיקתנו כי אף במקרים בהם תיקון 113 לא יושם כהלכתו – אין הדבר מחייב בהכרח התערבות בתוצאה אליה הגיעה הערכאה הדיונית (ראו: ע"פ 6238/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפיסקה 9 (08.06.2014); רע"פ 1402/15 טלי נ' מדינת ישראל (04.03.2015)).

11. המבקש מבקש ללמוד גזירה שווה מהתיק האחר. לא מצאתי מקום לערוך כאן השוואה מקיפה בין נסיבותיו של התיק האחר לעניינו של המבקש. עם זאת, אציין כי בתיק האחר דובר על נאשם בעל נסיבות אישיות רפואיות ומשפחתיות מיוחדות המבחינות אותו מעניינו של המבקש (ראו: פרוטוקול מתאריך 26.10.2015, בעמ' 7). בהקשר לכך נאמר כבר באחת הפרשות, כי אין דומה נאשם אחד לחברו לצורך גזירת הדין, ואצטט:

"... מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד יימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי" (ראו: ע"פ 11699/05 סרפו נ' מדינת ישראל, בפיסקה 1 לחוות דעתה של השופט ע' ארבל (23.06.2008)).

12. לנוכח המקובץ לעיל – הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג בשבט התשע"ו (2.2.2016).

ש ו פ ט